

Патриаршеско посещение в Осеновлашкия манастир „Рождество Богородично“ за Томина неделя

В първата неделя след Пасха – Томина неделя, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил посети Осеновлашкия манастир „Рождество Богородично“ (Седемте престола), където възглави празничната света Литургия в съслужение с архимандрит Януарий – игумен на Искрецкия манастир „Успение Богородично“, архимандрит Севастиян – игумен на Осеновлашкия манастир, заедно с протодякон Александър Нешев и йеродякон Вартоломей.

Молитвено участие в богослужението взе братството на светата обител и многоброен народ.

Песнопенията бяха изпълнени от йеромонах Гавриил (от братството) и г-жа Екатерина Шилова (гр. Гоце Делчев).

След божествената Литургия патриарх Даниил извърши традиционен водосвет за празника на светата обител, както и благослови хлебните предложения и освети ястие за благословение на поклонниците.

След водосвета Негово Светейшество произнесе слово върху възпоменаваното евангелско събитие (Йоан 20:19-31) и неговото значение за вярващия:

„Воистину Воскресе Христос. Той потъпка смъртта и ни даде възможност да живеем нов живот. Дали е възможно човек да го почувства, докато живее в този свят? „Дали е Възкръснал Христос, или само говорим за нов живот, дали ни е нещо Той?“ – мнозина човеци живеят в такива недоумения.

Днес празнуваме събитие, което се е случило осем дни след Възкресението. Още на първия ден на Възкресението Господ се яви на своите апостоли. Вечерта, когато бяха събрани в една горница в град Иерусалим, те бяха обзети от страх заради казаното от първосвещениците, че всеки, който изповяда Иисус от Назарет за Христос, Месия, ще бъде отлъчен от синагогата и убит. Затова, като бяха събрани, те бяха заключили вратата и стояха в недоумение. И ето, Господ им се яви, упрекна ги защо не са повярвали на онези, които им възвестиха благата вест за Възкресението, и им рече: Мир вам! После духна и им каза: приемоте Духа Светаго. На които простите греховете, тях ще се простят; на които задържите, ще се задържат (Йоан 20:22-23).

Едва когато този благодатен мир влезе в душите им, те усетиха какво е духовната благодат – животът, който дойде от Бога и остана в тях. Същата вечер, по Божий промисъл, свети апостол Тома не бил с единадесетте. На другия ден, когато те му казали, че видели Господа възкръснал – той, макар да виждал радостта по лицата им и да знаел, че не го лъжат, се съмнявал и казал: ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам (Йоан 20:25). След осем дни, в първия ден на седмицата, апостолите били събрани и апостол Тома бил с тях. Тогава Господ отново се явил и му казал: дай си пръста тук, и виж ръцете Ми; дай си ръката и тури в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ (Йоан 20:27). Господ Иисус Христос казал отново на всички: Мир вам! (Йоан 20:26), тогава свети апостол Тома получил тази благодат. Христос му рекъл: Тома, ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали (Йоан 20:29).

Тези, които бяха изплашени, които се страхуваха, само петдесет дена след Възкресението, в същия град – Иерусалим, открито изповядаха Христа. Първосвещениците затваряли апостолите в тъмница, забранявали им да проповядват. Но Господ вършил толкова чудеса чрез техните молитви, че хората дори изнасяли болните си, за да ги осени поне сянката на апостолите, и мнозина от тях се изцелявали“.

За усвояването на Христовата благодат чрез искрено покаяние патриарх Даниил сподели:

„Бог е свят, Той не мрази, не завивжда, не отмъщава. За да бъдем с Него и да можем да вкусваме от този живот, трябва да се преборваме с нашите страсти, да се каем. Неслучайно вечерта на Възкресението Господ каза: На които простите греховете, тям ще се простят; на които задържите, ще се задържат(Йоан 20:23). И още: Аз дойдох, за да имат живот, и да имат в изобилие (Йоан 10:10).

Всеки православен християнин, който искрено се кае и изповядва пред свещеника греховете, които допуска, е усетил действието на Божията благодат, която го развързва от изобличенията на съвестта и от отделеността от Бога, обновява душата, дава му сили да живее по начина, който Господ ни е показал.

Покаянието е началото на усвояването на този живот, а светиите ни показват до какви висоти и до какво състояние може да ни доведе животът по Христовите заповеди, чрез изпълнението на които малко по малко се осъществява нашето единение с Бога, обожението на човешката природа.

Ако не се стремим да усвояваме дара на благодатния живот, все едно казваме, че Христос е страдал и умрял напразно. За нас е нужно да преодолеем гордостта, неверието, да дойдем и се поклоним пред нозете Христови, да речем „Господи, прости!“, да изповядаме своите грехове. Тогава мирът Христов ще дойде в нас. И когато направим покаянието начин на живот, ние ще сме непрекъснато в радостта на Възкресението; тогава носенето на кръста ни, ще бъде с Божията подкрепа и утеха и ще укрепва надеждата да получим този живот в Христовото царство.

Нека не живеем по страстите си, без да съзнаваме какъв велик дар Господ донесе за всички – и за богати, и за бедни, и за неуки, и за образовани. Човек обаче трябва да се пребори с гордостта си, за да усвои Христовото смирение, да се укрепи във вярата, да бъде истински християнин; тогава ще види, че

Господ наистина е Възкръснал и че е с нас, според обещанието Му: Аз Съм с вас през всички дни до свършека на света (Мат. 28:20)“.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg